



Elérkeztünk az adventi hetekhez, ami a Bóbita Bábszínház életében a legintenzívebb időszak. Ennek kapcsán a karácsonyi darabokról és az óév búcsúztató Szárnyas Malac Nap programjairól, na meg az évad kezdete óta szerzett több szép szakmai díjról, elismerésről beszélgettünk Sramó Gábor igazgatóval. (Képünkön: Jelenet *Az elveszett szaloncukorból*

a Bóbita egyik népszerű karácsonyi darabjából. Fotó: Bóbita Bábszínház)

- Az évad kezdetén beszélgettünk, ami után a *Torzonborz 2* több nemzetközi fesztiválon is díjakat gyűjtött be. Hogyan értékeled, mit jelent ez neked és a Bóbitának?

- A díjak mindig jól esnek, és jókor jönnek. A zágrábi PIF fesztivál egy nivós esemény, sok előadással, ahol több mint húsz ország negyven produkciója vesz részt. Itt díjat kapni különösen örömteli, és már maga a tény is büszkeséggel tölt el, hogy beválogattak bennünket ebbe a nemzetközi csapatba. Ezután nem sokkal a Kolozsvári Nemzetközi Bábfesztiválon is sikeresen szerepeltünk, két díjat is kapott a *Torzonborz 2*, illetve a létrehozói. Ezen kívül megemlíteném a két évente Kecskeméten megrendezett Magyarországi Bábszínházak Találkozó ját, ahol a két külföldi vendégszínház közt játszottuk nagyon frissen – hiszen a Bóbitában az előző héten mutattuk be – a *Lúdas Matyit*, ahol nagyon pozitív visszajelzéseket kapott az előadás. Többek közt júniusra meghívást kapott egy kassai nemzetközi bábfesztiválra, ráadásul úgy, hogy a szlovák bábszínház-igazgató nem nagyon tud magyarul. Ennek ellenére azonnal lecsapott rá, mert nagyon élvezte. Hasonló módon nyilatkozott egy német színházi professzor is, aki kiemelte, hogy a nyelv nem tudása nélkül is élvezhető volt számára a darab. Ezek az elismerések jót tesznek. Egyrészt én, mint színházigazgató nyugtázom, hogy jó irányba haladunk. Ezenkívül a város is egyre

Írta: Major Zoltán

2018. december 20. csütörtök, 21:05

fontosabbnak érzi a tevékenységünket. A nagyközönség részéről is sok gratuláció érkezett. Ez természetesen a társulat számára is nagyon fontos. A színházban, sőt általánosságban, a művészetben nagyon sok a szubjektív elem. Sok a kérdőjel, jönnek a kétségek és minden művész, alkotó számára fontosak a visszajelzések.

- A Lúdas Matyin kívül volt még egy új bemutató, a több szempontból különleges *#Apa_Anya_Én*

és egy felújítás, az

Árgyélus királyfi és Tündérszép Ilona

. Ezekre milyen visszajelzéseket kaptatok?

- Az *#Apa_Anya_Én* kapcsán nagyon pozitívak a visszajelzések. Bevallom, időnként lelkiismeret-furdalást érzek, hogy nem játsszuk annyit, amennyit kellene. Ennek szervezési-finanszírozási okai is vannak, hiszen épp elég kijátszani a bérletes előadásainkat, és emiatt a kamaratermi ifjúsági előadások – *Az ablak* című darabunk is ide sorolandó – háttérbe szorulnak. De igyekszünk havonta néhány előadást berakni a naptárba, így mind januárban, illetve februárban is műsoron lesz az említett darab. Külön öröm, hogy ezt az előadásunkat visszatérő vendégként Marosvásárhelyre is visszük. Ez azért is különleges alkalom, mert ott a napokban mutatták be Háy János

Völgyhíd

előadását

Vidovszky György

rendezésében, és a mi előadásainkat is figyelemmel kísérték és meghívták, ráadásul az Escargo Hajója is – akikkel

az *#Apa_Anya_Én*

készült – bemutatkozik saját darabbal is. Bízom benne, hogy a közeljövőben egy-két fesztiválon is be tudjuk majd mutatni közös produkciónkat. Büszke vagyok rá, hogy szoros együttműködésben, sorozatban több előadás is meg tudott így valósulni. Az Escargo Hajóját kormányzó Apolló Kulturális Egyesület és a Bóbita szépen kiegészíti egymást. Ez egy példaértékű kulturális együttműködés. Októberben felújításra került az

Árgyélus királyfi és Tündérszép Ilona

, részben új szereposztással. Sokan szerettük ezt az előadást, de sajnos egyeztetések és tagtávozás miatt két éve le kellett vennünk a műsorról. Most, amikor visszahoztuk három új szereplővel, kicsit megijedtem, hogy talán kevés időt hagytam a próbákra. De a félelmeim alaptalannak bizonyultak, a színészek felkészülten jöttek, sőt a régi szereplők is vissza tudtak egy napra jönni próbálni. Már az első próbanap után érződött, hogy az új játszó is örömmel fogadták be a darabot. Nagyon gördülékenyen és jól működött, holott három kettős szereposztás is van benne, sőt nincsenek állandó párok sem. Ezt láthatóan élvezik a színészek, ami ad egyfajta frissességet is hozzá. Így soha nem történik ugyanaz, mindig más a reakció, és ez igazi izgalmat és kihívást jelent számukra. Ez egy fontos tündérmese, komoly vizualitással és zeneiséggel, amit feltétlenül repertoáron kell tartani.

- Hogyan telik a karácsonyi időszak és az év vége a Bóbitában?

- Most különösen fontos, hogy legyen energiánk, hiszen az adventi az egyik legintenzívebb időszaka a bábszínháznak: ebben a hónapban több, mint 40 előadást játszunk. A karácsonyi darabok közül kettőt emelnék ki. A *Menjünk, menjünk Betlehembe* még egy-két alkalommal lesz karácsony előtt. Ez egy klasszikusabb betlehemes előadás, elsősorban kamarateremben játszunk. Van úgy, hogy kénytelenek vagyunk bevinni a nagyterembe, de akkor az intimitása elvész. Annak idején – 1990-ben játszottuk először – kivonultunk vele az utcára is, ami akkor különlegességnek számított. A népi szövegben rengeteg a humor, játékoság és az egész az élőzenére épül, mindezt a kollégák ügyesen vegyítik. Az előadásnak megvan a szakralitása, ugyanakkor játékos, ami egy családi bábszínháznál fontos, hogy kicsik és nagyok számára is élvezhető legyen. A másik előadás, amit még csak egy éve játszunk, de rendkívül népszerűségnek örvend,

Az

elveszett szaloncukor

. Külön öröm számunkra, hogy pécsi szerző, Keresztesi József írta a szöveggönyvet, akinek több darabját is játszottuk és játszunk. A mű karácsonyhoz kapcsolódik, illetve inkább az utána következő időszakhoz, a játék a fán levő utolsó, elveszett szaloncukor megkeresése körül bonyolódik. Ami nagyon izgalmassá teszi, hogy ízig-vérig mai előadás szövegében és vizualitásában, és itt is egyik sikerforrás az élőzene. A darabban mind a nyolc színész zenél és énekel, aminek különleges, erős hatása van. Az előadások közül már több előre teltházas, például a december 22-i és a hétfői, december 24-i már nem is lehet jegyet kapni. Úgy gondolom, hogy a december 28-29-i előadások is hasonlóképpen fognak teljesíteni.

- Az év vége előtt pedig még jön a hagyományos Szárnyas Malac Nap. Milyen programokkal készültök?

- December 29-én immár huszonötödik alkalommal kerül megrendezésre a Szárnyas Malac Nap, a Bóbita óévbúcsúztatója. Kicsit ambivalens érzésekkel gondolok rá, mert ha végiggondolom, hogy több évvel ezelőtt mennyi minden volt ennek a napnak a keretében, és összehasonlítom, akkor elmondhatom, hogy most nem lesz annyi különlegesség. Egyrészt sok mindent, amit a Mária utcában meg lehetett csinálni, azt a Zsolnay Negyed-beli otthonunkban nem lehet. A felnőtt, kicsit szabadabb, kocsmázós hangulat itt nem működik. Nincsenek olyan felnőtt előadásaink se, ami ehhez a naphoz illene, és a csapatot sem akarom a végtelenségig kifacsarni. Azzal kompenzálunk a korábbi Malac Napok visszajelzései alapján, hogy a téli szünetben nagyobb igény van rá, hogy több előadást játszunk. Ezért már december 28-án, pénteken is lesznek „elő” Malac Napi előadások. A műsor összeállításánál építés-bontási szempontokat is figyelembe vettünk. A Szárnyas Malac Nap december 29-én csecsemőszínházzal kezdődik a kamarateremben, utána a nagyteremben lesz az előző nap

Írta: Major Zoltán

2018. december 20. csütörtök, 21:05

már játszott és felépített *Az elveszett szaloncukor*. A nap végén pedig **Matta Lórinak** lesz még egy nagy kihívása, ugyanis este 6-kor a kamarateremben előadja a

Mit eszik a micsodát

Kalocsányi Gábor

és

Balog Zita Mária

közreműködésével. Számomra nagyon kellemes meglepetés, hogy ilyen játékos, magával ragadó előadást nem színpadra írt műből, „csak” versekből meg lehetett csinálni, amit kicsik és nagyok egyaránt élveznek, utóbbiak az abszurd humor miatt rajonganak érte.

- Jövő év elején a Bóbita Bábmúzeumban új tárlat nyílik. Meddig látogatható a mostani és mi lesz a témája az új kiállításnak?

- A Bóbita elmúlt hét évét bemutató kiállítást a Szárnyas Malac Napig biztosan, illetve valószínűleg még január első napjaiban is megnézhetik az érdeklődők. Január közepén pedig már egy új tárlat megnyitója következik. Folytatva a bábszínházakat bemutató sorozatot – amelynek keretében már több hazai, illetve határon túli társulat bemutatkozhatott – az egri Harlekin Bábszínház tárlatát tekinthetik meg a látogatóink. Miért a Harlekin? Több kötődés miatt is. Az egyik, hogy vannak náluk olyan tervezők, akik máshol nem nagyon dolgoznak, így vizuálisan új elemek várhatók a kiállításban. A másik, hogy az elmúlt években elég szoros kapcsolat alakult ki a két bábszínház között, a tavalyi évadban például renghagyó *Rómeó és Júlia*

adaptációjuk az ifjúsági bérletben nálunk is látható volt. A harmadik ok pedig

Halasi Dániel

, aki most a Harlekinnél főállású művészeti vezető és tanácsadó, illetve rendező és nálunk is olyan alapvető rendező, akire mindig számíthatunk, például a 2019/20-as évad első darabját is ő fogja rendezni.

{jcomments off}